

Harasztiné Bata Zsuzsanna ny. óvónő

Több figyelmet az Apáknak!

A 2018.júniusi *Gyógyhír Magazinban* olvasom a **felhívást az Apák Napja megünneplésére**, s az **”Egyszer volt, hol nem volt”**- Apák Napi óvodai ünnepség jut eszembe 1992 táján. Igaz, nem én találtam ki, hanem a francia állampolgárságú anya hozta magával az Egyesült Államokból a hírt, hogy 1972 óta hivatalosan ünnepnek számít június harmadik vasárnapja, és világszerte ünneplik az apákat, nagyapákat és dédapákat is.

Patrícianak hívták az anyukát és Jánoskának a kisfiát, aki itt született **MAGYARORSZÁGON** a 90 - es években magyar apától. Bűbájos versikét tanultak a gyerekek a külön francia nyelvi foglalkozáson, melyet Patrícia kezdeményezett. Emlékezetem szerint valami ilyesmi volt:

*Voici le jour est arrivé quand nous nous fêtons le petit Papa avec la Maman ensemble,
et nous lui disons grand merci pour la Vie.. 1
Íme elérkezett a nap, amikor megünnepeljük Apát, Mamával együtt és köszönetet mondunk neki
az életért.*

Azon a nyári napon a gyerekek a nap nagy részét már az óvoda kertjében töltötték, hintán, mászókan, kis faházban, homokozóban, füves területen, és ahogy érkeztek a szülők, a gyerekek kis csoportban együtt mentek hozzájuk, s franciául kezdtek verselni. A meglepetés óriási volt, papíron egy-egy aprajz, olyan, amit ritkán készít a gyermek. Leginkább emberkét, anyafigurát rajzol, apát alig, esetleg a családrajzon bukkan fel az Apa tekintélyes alakja, vagy épp egy sarokban kis alakként ezzel jelezve gyermeki őszinteséggel, hogy milyen szerepe van otthon a családban a családfőnek.

Anyák napján egy-egy apuka mélabúval jegyezte meg, hogy csodás műsort kaptak az édesanyák talán még az anyai nagymama neve is elhangzott egy versben: *”Olyan jó, hogy anyukámnak is van édesanyja” és ”köszönöm, hogy jó anyámat felnevelted nékem!”*

De hol van az apuka édesanyja- tette fel a kérdést.

Volt idő, amikor Janikovszky Éva író köteteit vettük elő, és óriási felkészüléssel, tükröt tartottunk a szülőknek, hogy *Kire ütött ez a gyerek?* Nevettek a szülők, nagyszülők az óvodai ünnepen, talán boldogok voltak, hogy a gyermekük milyen okos, ügyes, kedves és bátor, de milyen szerepet kaphat az a kisgyerek, aki bátortalan, félszeg, kicsit ügyetlen, leginkább befelé forduló, nem kíván szerepelni. Az óvónőnek tudnia kell, hogy ő az igazi őszinte gyermek, aki nem kíván produkcióban részt venni, másképp néz édesanyjára, akár odarohan hozzá, ölébe ül, és szemléli a többieket. Majd, ha felnő, utólag mindent tisztáz magában, hogy miről szólt a gyermekkor, és milyen szerepet osztott rá az Élet az évek során.

Az Apákra vigyázni kell, hajsoltan érkeznek este haza, a nap 12 órájában vannak távol, munkába menet az elhagyott otthonra gondolnak, a kapkodó reggelire, egy gyors feketekávéra, az óvodába-

iskolába sietést együtt élik meg, ki gyalogosan, ki közlekedési eszközzel, szabályok közé szorítva, de ebben mindkét szülőnek fontos szerepe van.

Munka után mintha egy másik apa érkezne haza, gondokkal telve, terveket szőve, hogy minden meglegyen a mindennapokhoz, ilyenkor kell a kisgyerek őszintesége, hogy képes-e rávenni Apát egy birkózásra, egy sakkra, egy esti mesére, mert a gyermek többet akar az Apából, mint egy családfenntartó stabil lényből.

- Ha fia vagy lánya van, akkor mindkét gyermek **férfimodellt lát az apában.**
- Az igazi apakép képes azt a látszatot kelteni, hogy mindig van pénz fagyira, hogy mindig van kedve biciklizni vagy focizni.
- Az apa ritkán mondja, hogy: **Nincs pénzünk, hogy nincs időnk, hogy nincs kedvünk!**
- Apa rendez el a hétköznapokat, az ünnepeket, a téli szabadságot és a nyári vakációt.
- Apa szervezi meg nyári utazást.
- Az apa veszi meg a vonatjegyet, a repülőjegyet, a szállodát ő fizeti.

Anya csomagolja a szendvicset, takarót, sebtapaszt, szúnyogszúrásra a kenőcsöt, anya csomagolja a zoknit, a fürdőruhát, a pipereholmit a kislánynak, a futballozáshoz a fiuknak a sportcipőt, térdvédőt, könyökvédőt...

Apát ezen az egy napon, június harmadik vasárnapján, különös szeretettel kell ébreszteni, különös figyelemmel kell reggelihez hívni, kis ajándékot kell adni neki, meghívni a spórolt pénzből egy fagyira, de úgy, hogy vegye észre, ez a nap csak az övé.

Mert, hogy nálunk még mindig hallgatnak médiák. Apák napja? -mondják furcsán humorosan, de hiszen az a nap a régi időkben a fizetés napja volt.

Mostantól legyen másképp!